

ของขวัญปีใหม่

New Year Gift

แสงอรุณ พูนพิพัฒนศรี
นักพัฒนารักษ์ทางมนุษย

ขอนแก่น เป็นทริปที่ผ่านโปรยปรายทั้งหนักและเบาเป็นระยะ ที่มิได้ปรับตารางท่องเที่ยวที่วางแผนมาหลวม ๆ ตามสถานการณ์ หนุมเกาหลีหัวใจไทยชนเป็นมิตรกับความไม่แน่นอน (YT: Cullen Hateberry ref; ขอนแก่น 1 : พาคนสี่ชมพูเที่ยวแบบวิถีชีชมพู่)

เริ่มต้นลงมือทำสำคัญกว่ารอให้พร้อม

เกือบทุกครั้ง พี่จ่องจะเป็นคนสั่งอาหาร คราวนี้เช่นกันจู้ดี ยื่นสมุดปากกาให้พี่จ่อง พี่จ่องยิ้มแบบพร้อมมากไม่ปฏิเสธและไม่กลัวการเขียนผิดหรือถูก เขียนไปคิดไป มีขีดลบบ้างนิดหน่อยการสะกด และผสมคำแบบไทยไม่ถนัดสำหรับหนุมเกาหลี บางสระก็ยากหรือมีความคล้ายกัน เช่น ข้าวเหนียว (คว นีียว) หรือ ต้มเปราะ (ต้ม ปะ) พี่จ่องต้องใช้ความพยายามแค่ไหนในการสะกด และผันสระกับตัวพยัญชนะจากเสียงที่ตัวเองคุ้นเคย

เขียนเมนูเสร็จ พี่จ่องส่งรายการอาหารให้พนักงานที่มารับ ออร์เดอร์โดยไม่ลังเล หรือกลัวว่าเขาจะอ่านไม่ออก จูดีจะอ่านเมนูให้พี่จ่องบอก “ไม่ต้องพูด อาจจะพี่จ่องอ่านออกได้” พี่จ่องมั่นใจในตัวเอง หรืออีกทีถ้าพี่จ่องอ่านไม่ออก จะได้ว่าตัวไหน ซึ่งจะเกิดการเรียนรู้ขึ้น ปรากฏว่าเมื่อพนักงานทวนเมนู เธอเก่ง พยายามเข้าใจและอ่านได้ถูกต้องทุกรายการ เธอยิ้มรับกับลายมือ ไม่มีท่าที่ซ้ำแต่อย่างใด ทุกคนในที่มอศจรยใจและภูมิใจในตัวพี่จ่อง

การฝึกฝนช่วยให้เราพัฒนาฝีมือ

เหตุการณ์นี้ ทำให้นึกถึงตัวผู้เขียน สมัยทำงานมีโอกาสเรียนคอร์ส Speaking & Writing English ที่บริษัทจัดให้เรียนแล้วไม่กล้าพูดเมื่อเจอนักท่องเที่ยวต่างชาติดูหมิ่นหรือให้ช่วยแนะนำสถานที่ที่ชวนน่าสนใจในบริเวณใกล้ ๆ ตอนนั้นรู้สึกเสียใจ ทำไมเราถึงคิดมากกับการพูดออกไป เราไม่รู้ภาษาถิ่นและมีคลังคำศัพท์มากระดับหนึ่ง

ความไม่กล้า เป็นการปิดกั้นตัวเองที่ร้ายกาจจากนั้นตั้งใจและปรับ Mindset ใหม่ ถ้าไม่เริ่มแล้วเมื่อไรจะได้ ผิดเป็นครู ครั้นพอถูกถามอีก จึงตั้งสติแล้วพูดออกไปอย่างไม่กลัวผิด ไม่เข้าใจก็อธิบายเพิ่ม ใช้คำง่าย ๆ รวมถึงใช้ภาษามือช่วย ได้ผล เขาเข้าใจจริง ๆ แล้วคนฟังไม่ได้ต้องการความสมบูรณ์แบบ ความพยายามสื่อสารต่างหากที่ช่วยให้เกิดความเข้าใจ

หลายคนคงเคยไม่กล้าเริ่มต้นลงมือเมื่อต้องเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ กลัวทำได้ไม่ดี ให้นึกถึงเศษของพี่จ่องเป็นตัวอย่างเป็นแรงบันดาลใจ แค่เราลงมือเราก็ได้เรียนรู้เพิ่มขึ้น ความผิดพลาดทำให้เราเก่งขึ้นได้ด้วย หนุมเกาหลีจะก้าวสองก้าวเท่ากับเราขยับเข้าใกล้เป้าหมาย

เราต่างมอบ “ของขวัญ” ให้กันได้เสมอ

เมื่อแวะอุทยานแห่งชาติภูผาม่าน คัลแลนด์เสียดายที่หาพาสปอร์ตไม่เจอ ไม่รู้เอาไว้ที่ไหน คิดอยู่ว่าจะซื้อใหม่ดีไหม เสียดายความทรงจำที่หายไป (ตราประทับและลายเซ็นอุทยานต่าง ๆ ที่เคยไป) พี่จ่องเซอร์ไพรส์เอาสมุดมาโคร “โอ้อันนี้ของเรา” คัลแลนด์ยิ้มกว้างตาโต น่องแดนที่อยู่ข้าง ๆ พลอยยิ้มไปด้วย

“ไม่ต้องห่วง ผมเก็บได้ทุกอย่าง” พี่จองแอบโม้นิดหน่อย แต่แฝงไปด้วยความอุ่นใจที่มีให้กัน

“โอ้ วันนี้รักพี่จองมาก” “รักนิดหนึ่งพอ” พี่จองพูดตายิ้มเป็นประกายที่ได้ทำสิ่งเล็กๆ ให้เพื่อนมีความสุข เปรียบดังของขวัญที่มอบให้กัน พี่จองมักจะมอบของขวัญต่าง ๆ ให้ผู้อื่นอยู่เสมอ ตอนนั่งรอทำกิจกรรมในเต็นท์ พี่จองจัดรองเท้าคัลแลนที่อยู่กระจายให้เข้าที่ อย่างทริปแม่ฮ่องสอน ที่ Role Play เป็นองค์กรวิชาชีพหักขัง พี่จองก็ (หาโอกาส) ก้มใส่รองเท้าให้คัลแลน (คัลแลนถือกล่อง อาจไม่ถนัด จึงอำนวยความสะดวกให้) ไม่ต้องบอกให้ทำ ทำด้วยใจ

หนทางที่แยวามีของขวัญซ่อนอยู่

ที่ภูผาม่านได้เลือกกิจกรรมที่ ATV จับคู่กันโดยอิน้อยออกผลปรากฏเป็นที่พอใจ จู๊ดถึงกับพูดว่า “เชื่อใจพี่จอง ไม่เชื่อใจน้องแดน” จนน้องแดนต้องเอ่ยถามคัลแลน “เชื่อผมไหม” คัลแลนยิ้ม “แดนซบ” เป็นคำตอบที่สร้างความเชื่อมั่นให้น้องได้อย่างดี (ref: ขอนแก่น อีพี 2 : สุนัขที่สุดในชีวิต แอดเวนเจอร์ของจริง !)

คู่น้องแดนและคัลแลนออกก่อน ตามด้วยจู๊ดที่มีพี่จองซ้อนท้าย ยิ่งซบไป เส้นทางยิ่งโหด ดินโคลน หลุมบ่อ ร่องน้ำลึก ทางลาดชัน ตลอดเส้นทางนอกจากความสนุกสนาน เรายังได้เห็นถึงความพยายาม ความตั้งใจ ความกล้า ความไว เนื้อเชื่อใจ ความเป็นทีม (เมื่อรถของจู๊ดติดหล่ม ทุกคนลงมาช่วย) ที่ช่วยนำพาและฝ่ากันไปให้ถึงปลายทาง

Focus x Spirit

กิจกรรมซบ ATV ครั้งนี้ ถือว่าโหดสุดกว่าทุกครั้ง “ผมไม่ทำอะไร แต่ทำไมเหนื่อยมาก” พี่จองหัวเราะตัวเอง คนซ้อนท้ายใช้จะนั่งสบาย โดนแรงกระแทกแรงเหวี่ยง ต้องรักษาสมดุลให้ได้ มือหนึ่งเกาะคนข้างหน้าให้ดี อีกมือต้องถือกล่องทีม (และพวกเรา) รู้ภายหลัง พี่จองป่วย ไม่นาน ไอ มีไข้ค่อนข้างสูง ท้องเสียอาจจากอาหารเป็นพิษ แต่ไม่กล้าบอกใคร ด้วยความเป็นพี่จองที่ขี้เกรงใจ Spirit สูง ตั้งใจปฏิบัติภารกิจให้สำเร็จลุล่วง ซึ่งพี่จองทำได้อย่างสวยงาม

Feedback is a Gift.

ช่วงแรก น้องแดนทำได้ดี สามารถซบผ่านด่านยาก ๆ มาได้ มีคัลแลนคอยแนะนำอย่างใจเย็น ซึ่งคิดว่าคัลแลนกำลังฝึกให้น้องได้ระดับความมั่นใจ พอน้องทำได้ คัลแลนไม่ลืมที่จะกล่าวชื่นชมเป็นกำลังใจ เป็นของขวัญ

“ตรงนี้อาจต้องไปเร็ว ๆ นะ ซ้ำจะติด ต้องไม่หยุด”

“แดนวันนี้เก่งมาก จริง ๆ เก่งขึ้นมากนะ”

“OK Good Good Job”

พลังแห่งการ (กล้า) ยอมรับ

พอมาถึงทางแยกวัดใจที่เต็มไปด้วยหลุมโคลนใหญ่และลึก น้องแดนเริ่มลังเล

“ที่นี่เปลี่ยนได้ไหม” “ที่นี่ผมนิดหน่อยกลัว”

คัลแลนไม่ว่าไม่ตำหนิน้องแต่อย่างใด ยอมรับและเปลี่ยนมือ พาผ่านด้านยากนี้ไปได้ด้วยความเก๋ จนน้องแดนยกนิ้วให้ พร้อมเอ่ยชมพี่ชาย “คัลแลนเก่งมาก จริง ๆ นะ”

ขึ้นนี้ ขอชื่นชมน้องแดนในความกล้ายอมรับจุดอ่อน (ความกลัว) ของตัวเอง ไม่ผิน ไม่กลัวเสียฟอร์ม เมื่อไปต่อไม่ไหว ควรขอความช่วยเหลือ หากเราไม่ยอมรับ เราจะไม่รู้ว่าต้องพัฒนาปรับปรุงตนอย่างไร กล้ายอมรับจุดอ่อนหรือข้อด้อย เพื่อเรียนรู้และเติบโต (learning & growth)

พี่เลี้ยงคนสำคัญ : Our Mentor

จริง ๆ แล้ว คัลแลนเป็นพี่ชายที่ส่งเสริมน้องมาก และคิดการณ์ไกล มี Vision ถือเป็นพี่เลี้ยงคนสำคัญของน้องแดน เริ่มจากสนับสนุนให้น้องแดนขยับรถยนต์ในชีวิตประจำวัน จะได้ขับเก่ง ทั้งนี้เพื่อน้องมีส่วนร่วมมากขึ้นเวลาออกทริป รวมถึงผลักดันให้กล้าเผชิญกับสิ่งใหม่ ๆ ส่วนตัวน้องแดนมีความใฝ่พัฒนาตนเองอยู่ด้วย คู่ควรกับการชัพพอร์ตจากพี่ ๆ ในทีม รวมถึงท่านประธานเคอร์บีที่เอ็นดู

ผู้นำคนสำคัญ : Our Leader

พารามอเตอร์เป็นกิจกรรมที่คัลแลนตั้งใจอย่างมากให้ทุกคนในทีมบินด้วยกัน อยากให้ทีมได้รู้สึกลมที่พาปะทะใบหน้าและสัมผัสประสบการณ์ดูวิวในมุมสูง ซึ่งคัลแลนรู้ว่ามันดีมาก แต่ต้อง

สัมผัสด้วยตัวเอง ซึ่งพลาดทุกครั้ง ทริปบูเก้ต คัลแลนได้บินคนเดียว เพราะอากาศไม่เป็นใจ พี่จองกับน้องแดนแอบดีใจ

พี่จองกลัวความสูง แต่ใจพร้อมสู้ เพราะผ่านด่านผจญภัยมามาก น้องแดนกลัว ๆ กล้า ๆ ส่วนจุดที่ไม่ชอบกิจกรรมแนว Adventure เลย แต่ครั้งนี้ทุกคนตัดสินใจขึ้นบินด้วยกัน เพราะพลังแห่งความเป็นผู้นำของคัลแลนที่สะสมมามากพอในต่างกรรมต่างวาระ จนทำให้ทุกคน Trust

และแล้วฟ้าเปิด เหมือนกับเห็นความตั้งใจมั่นของคัลแลน ตั้งนกที่บินอยู่ในเหนือ ท้องทุ่งหญ้าสีเขียว เห็นภูเขา แสงอาทิตย์ที่สาดส่องในยามเย็น ช่างเป็นภาพที่สวยงาม เชื่อว่าประทับอยู่ในใจทุกคน เมื่อลงมา คัลแลนที่มักจะถาม Reflection Question เสมอ เข้าไปถามทุกคนด้วยยิ้มที่ปิดไม่อยู่ “ดีไหม บอกแล้ว” คำตอบและอาการปฏิกิริยาของจุด พี่จอง น้องแดน ทำให้คัลแลนใจฟู มีความสุขที่มอบความสุขให้เพื่อน

Key Takeaway

- + จงเป็นของขวัญสำหรับผู้พบเจอ
- + แค่ว่าเริ่มกล้าลงมือ เราก็ได้เรียนรู้เพิ่มขึ้น
- + ภาวะผู้นำสร้างได้ ไม่ได้มากับตำแหน่ง
- + ในชีวิตของคนเราควรรู้จักเวลา เหนื่อย หายใจ ที่เหมาะสม

ปีใหม่นี้ ขอให้ทุกคนมีความสุขและสุขภาพดี อย่าลืมดูแลพลังชีวิตกันด้วยนะคะ

ขอบคุณพิเศษ : ภาพสวยจากเพจวิชาใจ

ใจจอนักเต้นเร่